

Te weinig informatie uit participatie

Het bevoegd gezag kan informatie uit participatie nodig hebben voor de motivering van zijn besluit. Zoals gezegd kan het bevoegd gezag de initiatiefnemer niet tot participatie dwingen, behalve bij daarvoor aangewezen buitenplanse omgevingsplanactiviteiten. Wel kan het bevoegd gezag proberen om de initiatiefnemer in het vooroverleg ervan te overtuigen dat participatie in zijn voordeel is. Daarnaast kan het bevoegd gezag zelf extra informatie inwinnen. Dit kan tijdens de verplichte procedurestappen van de Awb of daarbuiten. Denk bijvoorbeeld aan de volgende mogelijkheden:

- Het bevoegd gezag kan aan de initiatiefnemer tijdens het vooroverleg een ontwerp van de aanvraag vragen. Het bevoegd gezag kan deze dan zelf ter inzage leggen en meningen daarover inwinnen, voordat de initiatiefnemer de aanvraag indient.
 - Het bevoegd gezag kan een ingediende aanvraag ter inzage leggen en meningen inwinnen.
 - Het bevoegd gezag kan een ontwerpbesluit ter inzage leggen en zienswijzen inwinnen. Bij de uitgebreide procedure is dit verplicht op grond van artikel 3:11 van de Awb.
 - Het bevoegd gezag kan rechtstreeks contact opnemen met belanghebbenden.
 - Het bevoegd gezag is op grond van artikel 4:8 van de Awb verplicht om belanghebbenden die naar verwachting bedenkingen hebben, de gelegenheid te geven een zienswijze in te brengen. Deze verplichting geldt alleen als de beschikking zou steunen op gegevens die de belanghebbende betreffen en die de belanghebbende niet zelf heeft verstrekt.
 - Het bevoegd gezag kan een informatieavond of spreekuur houden.
-

Kenniscentrum voor beleid en regelgeving

Actueel

Beleid en regelgeving ontwikkelen

Beleid en regelgeving toepassen

[Thema's](#) > [Thema's A-Z](#) > Participatie: beleid begint met luisteren

Participatie: beleid begint met luisteren

Waarom participatie?

Er kunnen verschillende redenen zijn om een participatieproces te organiseren. Eén belangrijke reden is dat participatie kan helpen om de kwaliteit van besluitvorming te verbeteren. De achterliggende gedachte hiervan is dat burgers, bedrijven en maatschappelijke organisaties de experts zijn van hun eigen problemen; zij zijn vaak direct verbonden met de lokale context en brengen unieke ervaringskennis mee die beleidsmakers niet hebben. Wanneer hun belangen, zorgen en ideeën worden samengebracht in een participatieproces, ontstaan overstijgende inzichten die kunnen helpen om beleidsplannen naar een hoger niveau te tillen.

We onderscheiden in totaal drie redenen voor participatie:

1. Omdat het iets oplevert:

Participatie maakt beleid beter. De overheid heeft immers niet alle wijsheid in pacht. Burgers, bedrijven en maatschappelijke organisaties hebben kennis en ervaring die waardevol kunnen zijn. Participatie voorkomt daarnaast verrassingen later in het proces, doordat zorgen, wensen en ideeën vroegtijdig kunnen worden ingebracht.

2. Omdat het helpt:

Mensen een stem geven in besluitvorming die hen aangaat, zorgt voor meer binding tussen democratisch gekozenen en hen over wie zij besluiten.

3. Omdat het moet en hoort:

Besluiten van overheden hebben (potentieel) grote impact op belanghebbenden. Daarom hebben zij het (democratisch) recht mee te praten en het recht gehoord te worden ([Externe link:art. 3:2 AWB](#)).

Participatie is beslist niet het creëren van draagvlak. Het is niet de bedoeling dat je met een participatieproces probeert om mensen te overtuigen van een bepaald (voorkeurs)besluit dat al genomen is. In zulke gevallen kun je beter kiezen voor een zorgvuldige communicatie- en informatiecampagne. Het gaat om intrinsieke motivatie om als overheid écht te luisteren naar wat mensen vinden. Echter kan draagvlak wel een mooi bijproduct zijn van een zorgvuldig participatieproces, bijvoorbeeld doordat belanghebbenden (ook wel stakeholders genoemd) zich gehoord voelen en zich kunnen vinden in het resultaat. Dit kan er vervolgens weer toe leiden dat de implementatie van het beleid soepeler verloopt en beter aansluit bij de leefwereld waar het beleid voor bedoeld is.